BRIEF REPORT

Predictors of Female Sexual Self-disclosure in Tehran

Nafiseh Seyed Zadeh Aghdam[1],
Mina Chizari[2],
Katayon Vakilian[3],
Mehdi Ranjbaran[4,5]

[1] Midwifery Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran
[2] MSc in Midwifery Counseling, Faculty of Nursing and Midwifery, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran
[3] Assistant Professor, Departmetn of Midwifery, Faculty of Nursing and Midwifery, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran
[4] Department of Epidemiology and Reproductive Health, Reproductive Epidemiology Research Center, Royan Institute for Reproductive Biomedicine, ACECR, Tehran, Iran
[5] Ph.D Student in Epidemiology, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

(Received October 25, 2015 ; Accepted August 16, 2016)

Abstract

Background and purpose: Sexual self-disclosure as a psychosocial sense is defined as individual's interpretation on how to express feelings in marital relationships. This study aimed at determining the predictors of female sexual self-disclosure in Tehran.

Materials and methods: In this cross-sectional study, 200 married women in Tehran were selected by convenience sampling. Hurlbert Index of Sexual Desire and a demographic questionnaire were administered. Data was analyzed in SPSS V.20 applying descriptive and inferential statistics including Pearson, Spearman, ANOVA, and linear regression.

Results: The average score for sexual self-disclosure was 56.16±14.60. Some variables including the participant's age, age of husband, duration of marriage, and time of last delivery were found to have significant inverse correlation with sexual self-disclosure. In multivariate model, marital life, the interest level in spouse, and duration of marriage were significant predictors of sexual self-disclosure.

Conclusion: Sexual self-disclosure was found to be low in this study. It is believed that marital life, duration of marriage, and interest level in spouse play important roles in women's sexual self-disclosure. Communication skills are suggested to be taught in premarital classes to enhance sexual self-disclosure, satisfaction and happiness in marriage.

Keywords: sexual self-disclosure, self-assertive, female, sexual satisfaction

J Mazandaran Univ Med Sci 2016; 26(144): 357-361 (Persian).

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-05]

گزارش کوتاه

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران
دوره بیست و ششم شماره 144 دی سال 1395 (361-357)

عوامل پیشگویی کننده احقاق جنسی در زنان شهر تهران

نفیسه سید زاده اقدم[1]
مینا چیذری[2]
کتایون وکیلیان[3]
مهدی رنجبران[4و5]

چکیده

سابقه و هدف: اصطلاح احقاق جنسی به عنوان یک احساس روانی- اجتماعی نسبت به تفسیر شخصی فرد در مورد چگونگی ابراز وجود احساساتش در روابط زناشویی تعریف شده است. این مطالعه با هدف تعیین عوامل پیشگویی‌کننده احقاق جنسی در زنان شهر تهران صورت گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی تحلیلی از بین زنان متاهل شهر تهران، 200 نفر از طریق نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل شاخص احقاق جنسی هالبرت و پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک بودند. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS-20 و با کمک آمار توصیفی و آمار استنباطی شامل ضریب همبستگی پیرسون، اسپیرمن، آنالیز واریانس یک طرفه و رگرسیون خطی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: میانگین نمره احقاق جنسی 14/60±56/16 به دست آمد. متغیرهای سن فرد، سن همسر، مدت زمان ازدواج و تاریخ آخرین زایمان با احقاق جنسی ارتباط معکوس و معنی داری داشتند. در مدل چند متغیره، وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و مدت زمان ازدواج پیش‌گویی‌های معنی‌دار احقاق جنسی بودند.

استنتاج: میزان احقاق جنسی در زنان این مطالعه پائین بود. به نظر می‌رسد وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و مدت زمان ازدواج نقش مهمی را در پیشگویی احقاق جنسی زنان بازی می‌کند. پیشنهاد می‌شود در کلاس‌های آموزشی پیش از ازدواج، مهارت‌های ارتباط با همسر جهت ارتقای رضایت و شادکامی زناشویی و افزایش احقاق جنسی به زوجین آموزش داده شود.

واژه های کلیدی: احقاق جنسی، ابراز وجود، رضایت جنسی

مقدمه

اصطلاح احقاق جنسی به عنوان یک احساس روانی- اجتماعی است که با تفسیر شخصی فرد در مورد چگونگی ابراز وجود احساساتش در روابط زناشویی تعریف شده است(1). صحبت درباره احساس‌ها و امیال جنسی، بهترین راه شناخت خواسته‌های جنسی همسر و تکمیل اطلاعات جنسی زوج است و برای برقراری ارتباط جنسی لذت بخش، بهترین شانس را در اختیار زوج قرار می‌دهد(2). در بسیاری از جوامع، زنان در احقاق جنسی خویش مشکل داشته و عزت نفس پایینی دارند، بنابراین برایشان دشوار است که نیازهای خود را

مولف مسئول: مینا چیذری - اراک: دانشگاه علوم پزشکی اراک E-mail:m.chizari @arakmu.ac.ir
1. مربی مامایی دانشکده پرستاری و مامایی اراک، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران
2. کارشناس ارشد مشاوره در مامائی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران
3. استادیار، گروه مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران
4. گروه اپیدمیولوژی و سلامت باروری، مرکز تحقیقات اپیدمیولوژی باروری، پژوهشکده زیست شناسی و علوم پزشکی تولید مثل جهاد دانشگاهی، پژوهشگاه رویان، تهران، ایران
5. دانشجوی دکتری اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
تاریخ دریافت : 1394/8/3 تاریخ ارجاع جهت اصلاحات : 1394/8/5 تاریخ تصویب : 1395/5/26

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-05]

ابراز و یا استقلال فردی خود را در رابطه زناشویی حفظ کنند(3). از سویی دیگر، احقاق جنسی نقش مهمی را درعملکرد و رضایت‌جنسی زوجین بازی می‌کند. بر اساس مطالعه Hulbert، زنانی که دارای احقاق جنسی بالاتری هستند، در تمام 5 مورد از زیر مقیاس‌های عملکرد جنسی، یعنی فراوانی فعالیت جنسی، تعداد ارگاسم، تمایل جنسی، رضایت جنسی و زناشویی، نمره‌ی بالاتری کسب می‌کنند(4). نتایج مطالعات پیشین حاکی از آن است که بین احقاق جنسی و تمایل جنسی و رضایت‌مندی زناشویی افراد، رابطه معنی‌داری وجود دارد و احقاق جنسی به صورت معناداری در تبیین رضایت جنسی مؤثر است(5). با توجه به نقش ابراز وجود و احقاق جنسی به عنوان یک متغیر اصلی و پنهان در عملکرد جنسی و هم‌چنین با در نظر گرفتن نقش مهم روابط جنسی در استحکام بنیان خانواده، هدف مطالعه حاضر بررسی مهم‌ترین عوامل پیشگویی‌کننده احقاق جنسی زنان می‌باشد.

مواد و روش ها

این مطالعه از نوع توصیفی، مقطعی- تحلیلی انجام گرفته در سال 1393 بود. پس از کسب کد اخلاقی و هماهنگی با ارگان‌های مربوط از میان مراکز بهداشتی درمانی تحت نظارت دانشگاه علوم پزشکی تهران، 3 مرکز به صورت تصادفی انتخاب گردید و از بین زنان مراجعه‌کننده به این مراکز به روش نمونه‌گیری در دسترس، تعداد 200 نفر وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود به پژوهش شامل: پر کردن فرم رضایت نامه آگاهانه توسط زنان متاهل 50-20 سال، گذشتن حداقل یکسال از زمان ازدواج، در شرف طلاق نبودن، عدم بارداری و نداشتن قصد آن تا یکسال آینده، عدم یائسگی، عدم شیردهی، داشتن رابطه جنسی طی 4 هفته اخیر، عدم دوری از همسر به دلایل مختلف و یا چند همسری و داشتن حداقل سواد خواندن و نوشتن بود. معیارهای خروج از پژوهش عبارت بودند از: تمایل به قطع همکاری به هر علت و بارداری در حین انجام تحقیق.

ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه احقاق جنسی Hulbert با 25 سوال با دامنه نمرات 0 تا 100 است که نمره بیش‌تر نشان احقاق حق جنسی زیاد است. هنر پروران به نقل از شفیعی، ضریب آلفای کرونباخ این ابزار را 0/92 گزارش کرد این شاخص دارای روایی محتوایی ساختار یافته با ثبات درونی 0/91 است(6). پرسشنامه بعدی اطلاعات دموگرافیک آزمودنی‌ها شامل سن شرکت‌کننده در مطالعه، سن همسر، میزان تحصیلات، میزان تحصیلات همسر، شغل و شغل همسر، هم‌چنین نوع روش پیشگیری از بارداری، میزان علاقه به همسر، وضعیت زندگی زناشویی، تعداد دفعات مقاربت در ماه و تاریخ آخرین زایمان بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه 20 و با کمک شاخص‌های توصیفی شامل فراوانی، فراوانی نسبی، میانگین و انحراف‌معیار و هم‌چنین آمار استنباطی شامل آزمون‌های Independent T-Test، آنالیز واریانس یک طرفه، همبستگی اسپیرمن و پیرسون و رگرسیون خطی انجام گرفت و $p<0/05$ به عنوان سطح معناداری در نظر گرفته شد.

یافته ها و بحث

بر اساس نتایج، میانگین نمره احقاق جنسی 14/60± 56/16 به دست آمد. طبق نتایج آزمون همبستگی پیرسون، ارتباط معکوس و معنی‌داری بین سن و احقاق جنسی($r=-0/26$، $p<0/001$)، سن همسر و احقاق جنسی ($r=-0/24$، $p=0/01$) مشاهده گردید. هم‌چنین ارتباط متغیرهای مدت زمان ازدواج و تاریخ آخرین زایمان با احقاق حق جنسی با آزمون همبستگی اسپیرمن بررسی شد. طبق نتایج، ارتباط معکوس و معنی‌داری بین مدت زمان ازدواج و احقاق جنسی ($r=-0/3$، $p<0/001$)، تاریخ آخرین زایمان و احقاق جنسی ($r=-0/25$، $p<0/001$) دیده شد.

نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که بین شغل فرد و هم‌چنین شغل همسر با احقاق جنسی ارتباط آماری

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-05]

معنی‌داری وجود ندارد. هم‌چنین جهت تعیین ارتباط بین متغیرهای تحصیلات فرد، تحصیلات همسر، توصیف وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و تعداد دفعات مقاربت در ماه با احقاق جنسی از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد که نتایج نشان دادند تحصیلات و تحصیلات همسر ارتباط آماری معنی‌داری با احقاق جنسی ندارند ($p>0/05$)، اما بین وضعیت زندگی زناشویی، میزان علاقه به همسر و تعداد دفعات مقاربت در ماه با احقاق جنسی ارتباط آماری معنی‌داری وجود دارد ($p<0/001$). در نهایت به منظور تعیین قدرت پیشگویی متغیرهایی که با احقاق جنسی معنی‌دار بودند، نتایج رگرسیون نشان داد که در گام نخست، متغیر وضعیت زندگی زناشویی، درگام دوم دو متغیر وضعیت زندگی زناشویی و مدت زمان ازدواج و در گام سوم متغیرهای وضعیت زندگی زناشویی، مدت زمان ازدواج و میزان علاقه به همسر به‌طور معنی‌داری تغییرات مربوط به احقاق جنسی را پیشگویی می‌کنند. می‌توان اظهار داشت زنانی که رضایت زناشویی بالاتری دارند و از ارتباط با همسر خود راضی‌تر هستند، توانایی بالاتری در بیان تمایلات و احقاق حقوق جنسی خود دارند. همسو با این نتایج، اسدی و همکاران نشان دادند که زنانی که در زندگی زناشویی خود دچار دلزدگی هستند، نمرات پایین‌تری را از میزان احقاق‌جنسی خودگزارش می‌کنند(3). MacNeil و Byers(5)، Montesi و همکاران(7) نیز اظهار داشتند که ارتباط باز و صریح در مورد مسائل جنسی، رضایتمندی زناشویی و شادکامی میان زوجین با احقاق جنسی بالاتری همراه است. Long و همکاران نشان دادندکه زوج‌ها با گفتگو جنسی و احقاق حق بیش‌تر حقوق جنسی خود، بیش‌تر می‌توانند با یکدیگر رابطه داشته باشند و مشکلاتشان را حل کنند که این با رضایت زناشویی مرتبط است(8). ادج و همکاران نشان دادند زنانی که کم‌تر غمگین هستند و رابطه خود را به طرز مثبت‌تری توصیف می‌کنند، احقاق جنسی بالاتری دارند(9).

از دیگر یافته‌های این پژوهش ارتباط معنی‌دار بین احقاق جنسی و تعداد دفعات مقاربت در ماه بود. به گونه‌ای که در زنانی که احقاق جنسی بالاتری داشتند، تعداد دفعات مقاربت با همسر بیش‌تر بود. همسو با این نتایج در مطالعه انجام شده در سال 2012 نشان داده شد که زنانی که احقاق جنسی بالاتری دارند، تعداد دفعات نزدیکی بیش‌تری دارند و این زنان رابطه جنسی خود را لذت بخش تر توصیف می‌کنند(9).

آنالیز آماری ارتباط معکوس و معنی‌دار بین سن، سن همسر و مدت زمان ازدواج با احقاق جنسی را نشان دادند، بدین‌معنا که با افزایش سن زوجین و مدت زمان ازدواج آن‌ها، نمرات احقاق جنسی کاهش می‌یافت. می‌توان این گونه اظهار داشت که با گذشت زمان، رضایت از رابطه زناشویی برای زنان وابسته به رابطه جنسی نمی‌باشد و با افزایش مدت زمان ازدواج، زنان تمایل کم‌تری به صحبت باز درباره مسائل جنسی دارند. در تضاد با این نتایج، جنیفر به نقل از Theiss بیان داشت که با افزایش مدت زمان ازدواج، صحبت کردن پیرامون مسائل جنسی و احقاق جنسی زنان افزایش می‌یابد(10). تناقض در یافته‌ها را می‌توان به تفاوت آزمودنی‌ها و تنوع‌های فرهنگی که باعث شکل‌گیری شناخت‌ها و تحولات شخصیتی گوناگون می‌شود، نسبت داد.

بین احقاق جنسی با تحصیلات و تحصیلات همسر و شغل آن‌ها ارتباط آماری معنی‌داری دیده نشد. در تضاد با این نتایج، DarhL بیان نمود که سطح درآمد زنان با خود افشایی واقعی آن‌ها ارتباط دارد(11). نظری به نقل از گزارشی از شوارتز و بلوم اشتاین بیان می‌کند "51 درصد از مردان و 48 درصد از زنان متاهل، مردان را آغازگر رابطه‌ی جنسی می‌دانستند و فقط 16درصد از مردان و 12 درصد از زنان، زنان را آغازگر رابطه جنسی می‌انگاشتند" (12).

فرهنگ و تربیت مذهبی افراد نمونه به عنوان متغیر مداخله گر، هم‌چنین نمونه‌گیری داوطلبانه در دسترس از محدودیت‌های این مطالعه بود. پیشنهاد می‌گردد در

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-05]

پژوهش‌های بعدی، این مطالعه در جوامع با فرهنگ‌های دیگر انجام شود. در پایان به منظور پیشگیری از اختلافات زناشویی، برنامه‌ای جهت آموزش ارتباط موثر در کلاس‌های مشاوره پیش از ازدواج که باعث افزایش صمیمیت و ارتقای سطح رضایت و احقاق جنسی میان زوجین می‌گردد، پیشنهاد می‌شود.

سپاسگزاری

محققین از کلیه افراد شرکت کننده در این پژوهش قدردانی می‌کنند. هم‌چنین از معاونت محترم پژوهش دانشگاه علوم پزشکی اراک و علوم پزشکی تهران کمال تشکر به عمل می‌آید. این مقاله برگرفته از پایان نامه دوره کارشناسی ارشد با کد 2054 است.

References

1. Abbassi A, Singh R. Assertiveness in Marital Relationships among Asian Indians in the United States. Fam J 2006; 14(4): 392-399.
2. Chiou WB, Wan CS. Sexual self-disclosure in cyberspace among Taiwanese the interplay of cyberspace adolescents: Gender differences and and reallife. Cyberpsychol Behav 2006; 9(1): 46-53.
3. Assadi E, Fathabadi J, Sharifi F. The Relationship between couple Burnout, Sexual Assertiveness, and Sexual Dysfunctional Beliefs in Married Women. Family Counseling and Psychotherapy 2013; 3(4): 661-692 (Persian).
4. Hulbert DF. The Role of Assertiveness in Female Sexuality: A Comparative Study between Sexually Nonassertive Women. J Sex and Marital Ther 1991; 17(3): 183-190.
5. MacNeil S, Byers ES. Dyadic assessment of sexual self disclosure and sexual satisfaction in heterosexual dating couples. J Soc Pers Relat 2005; 22(2): 161-181.
6. Honarparvaran N, Qudery Z, Taghva M, Zandi ghashghaee K. A study on Irrational Beliefs and Emotions Associated with the Sexual Desire of Infertile Women. Armaghane-danesh, Yasuj University of Medical Sciences Journal 2012; 17(6): 514-521 (Persian).
7. Montesi JL, Fauber RL, Gordon E, Gordon RG. The specific importance of communicating about sex to couples sexual and overall relationship satisfaction. J Soc Pers Relat 2010; 28(5): 591-609.
8. Long AK. The relationship among marital quality, sexual frequency, sexual disagreement, depression, and married women sexual satisfaction. Master of Science thesis. University of Georgia, 2005.
9. Adedeji J, Ogunleye S, Oyewole S. Effects of sexual self assertiveness and sexual self esteem on sexual self disclosure among heterosexual adolescents in Nigeria. Elixir Soc Sci 2012; 47: 8817-8820.
10. Jennifer A. Modeling Dyadic Effects in Association Between Relational Uncertainly, Sexual Communication and Sexual Satisfaction For Husbands and Wives. Commun Res 2011; 38(4): 591-609.
11. DarhL M, Pederson and Vincent J. Personality correlates of actual self-disclosure. Psycbological Reports 1986; 22: 495-501.
12. Nazari M, Bayrami M, Bay F. The effect of Feminist Group Sex Therapy on Sexual Assessrtiveness of Educated Women. Journal of Psycology (Tabriz University) 2010; 5(19): 159-175 (Persian).

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-05]